

Man må icke, bland de svårigheter och olyckor, mot hvilka detta lilla men eniga samhälle kämpat räkna att åskan en gång slog ned i kyrkan, hvilken säkert blifvit ett rof för lågoran, om ej elden genom då varande Öfverste Lieutenanten och Ridd. Thomas Fusts, adlad Nordenstjerna, samt Kopparslagaren Köhlers nitiska bemödanden blifvit släckt: att en svår storm en annan gång skadade tvenne sidor af koppartaket, så att de måste omläggas m. m.; men dessa smärre olyckor voro förbud till en större, som hotade att aldeles upplösa Församlingen.

Den stora eldsvådan 1790 förvandlade Tyska Församlingens vackra Tempel i en ruin; och äfven Klockstapel, Pastorshuset samt Skolan blefvo rof för de rasande lågorna. Endast murarne stodo kvar, men icke en gång de oskadade, ty sjelfva stenen bar djupa märken efter elden. Mången anade nu att den tidepunkt var inne, då Tyska Församlingen af sig sjelf skulle försvinna, så mycket mera som större delen af dess ledamöter vid samma tillfälle förlorade all sin egendom; men en mild försyn, som i svåra tider så underbart vakat öfver denna lilla hjord, upprätthöll den äfven nu. Få dagar efter eldsvådan, sammaträdde Församlingen i Grefvliga Wachtmeisterska huset, för att öfverlägga om sina gemensamma angelägenheter: den oförgätliga Doctor Wolff, Församlingens dåvarane Pastor,

afsade sig ett års lön och hushyra, samt af de öfriga inkomsterna så mycket som icke åtgick till Commisterns underhåll; man beslöt att hopsamla hvad som fanns öfrigt af kyrkans tillhörigheter och att undervisningen i Skolan oafbrutet skulle fortsättas i de rum, hvilka för ändamålet hyrdes. Gudstjensten hölls emedlertid hvarje heligdag klock. 12 i Stadskyrkan, sedan Stadsförsamlingens högmessa var slutad, hvarmed fortfors tilldess Församlingen hann få egna rum för sin kyrkogång. Redan i October månad samma år uppköptes för 366 Rdr 32 sk. Specie ett tvåvånings trähus på Figeholm, hvilket uppfördes på Skolltomten och så inreddes att öfra våningen begagnades till Skola, samt boningsrum för Pastor och Rector och den nedra, som försågs med tre ingångar och 10 par fönster, nytjades under namn af Bönesal, för Gudstjensten. Bänkar, Predikstol, samt Altare inrättades, första Gudstjensten hölls den 17 April 1791 af Doctor Wolff och vid detta tillfälle skänkte Majoren och Commendeuren Grefve F. G. H. C. Wachtmeister och dess Fru H. B. Trolle kyrkan en dyrbar messeskrud. Korrt derefter förärade äfven Grosshandlaren Regner till Bönesalen ett större Positiv af 8 stämmor, som af Amiralitets Kamreraren Hagerman vid Gudstjensten tracterades utan arfvode.

Nu började man söka medel till Kyrkobyggnad och det var rörande att se hvilken enighet som